

være forskjelligt og vil beroe paa, i hvilken Udstrækning Staten vil benytte den aarlige Udskrivning. Men jeg troer heller ikke, at dette Argument med Hensyn til Styrken kan have nogen synderlig Vægt. Det, som Staten maa bestemme i denne Retning som i enhver anden, er, troer jeg, til hvilken Aldersgrænse man kan udstrække denne Forpligtelse for Kjøbenhavns Borgere til at tjene i Væbningen, hvorom det Forslag, som her foreligger, har meent, at det kunde udstrækkes til det 45de Aar, hvorimod Borgerrepræsentanterne have foreslaaet, at den skulde, ligesom ved Loven om almindelig Værnepligt, indskrænkes til det 38te Aar, og hvori Udvalget har gjort nogle Modificationer. Det er det Spørgsmaal, vi nærmere komme til at afgjøre, men det er det, som forekommer mig at være det Eneste, der fra Statens Standpunkt skal bestemmes, nemlig til hvilken Alder denne Pligt skal offordres Borgerne i Kjøbenhavn og i de øvrige Kjøbstæder, hvis ogsaa Loven skal faae Anvendelse der. Fra Communens Standpunkt forekommer det mig ikke at være af nogen Betydning. Kommunen vilde vistnok snarere ønske, at Borgervæbningen maatte blive for lille end for stor; thi, det er jo klart, at det Sidste vilde medføre for Kommunen forøgede Udgifter, og jeg troer heller ikke, at der med Hensyn til de communale Forhold er nogen synderlig Trang tilstede i denne Retning, om Væbningen er noget større eller mindre. Naar den ærede Rigsdagsmand fra Helsingør (Kirck) ogsaa har hentet et Argument for en Udsættelse derfra, at Borgervæbningen, — som han tilligemed et andet æret Medlem af Udvalget har meent skulde staae under Magistraten, hvorimod Lovudkastet vil have den henlagt under Justitsministeren, — deels kom til at staae under denne og deels under Krigsministeren, hvilket han fandt at være en mindre heldig Bestemmelse, saa troer jeg dog, at den ærede Rigsdagsmand feiler, da Væbningen ikke skal staae under nogen saadan deelt Overbestyrelse, men den skal staae enten under Magistraten eller Justitsministeren, hvad det nu bliver, i Fredstid under alle rolige Forhold, og Overbefalingen af Krigsministeren indtræder først i det Tilfælde, at Staden i Tilfælde af fiendt-

ligt Overfald skulde trues med Fare. Jeg troer altsaa ikke, man kan sige, at Væbningen skulde staae under en deelt Overbestyrelse, men den har til enhver Tid, under de givne Forhold, kun een Overbestyrelse. Det er vel ganske naturligt, at under Krigsforhold maa Borgervæbningen i Kjøbenhavn staae under Krigsministeren, for ikke at forstyrre alle de militære Operationer. Forøvrigt skal jeg tillade mig at bemærke, at, naar saavel Lovudkastet har antaget, at der ogsaa skulde gives enkelte andre Tilfælde, hvor Borgervæbningen skulde stilles under Krigsministerens Bestyrelse, som dette ogsaa er tiltraadt af Udvalget, — navnlig findes dette i dets Betænkning til §§ 2 og 37, — saa troer jeg dog ikke, at man vil kunne eller bør tænke sig saadanne andre Tilfælde. Jeg maa idetmindste forbeholde mig Ændringsforslag i denne Retning. Jeg troer kun, at der gives et eneste Tilfælde, hvor Væbningen kan komme til at staae under Krigsministerens Overbefaling, og det er nemlig, — som ogsaa siges i det Udcast til en Borgervæbningslov, der har været forelagt Kjøbenhavns Communalbestyrelse, — naar Staden angribes eller trues med fiendtligt Overfald. Jeg troer ikke, man let kan tænke sig noget andet Tilfælde, i hvilket Borgervæbningen skulde kunne underlægges Krigsbestyrelsen; i ethvert Fald, selv om man end tænkte sig det, maatte det nøiagtigt bestemmes, da det ikke er uvigtigt for Kjøbenhavns Borgervæbning, om den kommer til at staae under Justitsministerens eller Krigsministerens Overbefaling. I det første Tilfælde er den ikke underkastet de militære Straffelove, hvilke derimod naturligvis maa indtræde, naar den kommer til at staae under Krigsministerens Overbefaling. Det er altsaa et meget vigtigt Hensyn, der, som jeg troer, maa gjøres gjældende, og som nøiagtigt maa afgjøres, for at man kan skjelne mellem disse Tilfælde. Jeg skal derfor ogsaa i denne Retning, dersom Udvalget ikke skulde finde Anledning til at gaae ind derpaa, tillade mig at stille Ændringsforslag til Sagens anden Behandling.

Jeg skal endnu kun ganske kortelig omtale de Hovedpunkter, som den ærede Ordfører har anthydet. Med Hensyn til Overbefalingen